

ЧУДОТО

ДЯДА

ВЛАЙЧО

<http://4eti.me>

СЪДБА, РЕЦЕПТИ И ПРОРОЧЕСТВА

millenium

ЧУДОТО ДЯДО ВЛАЙЧО

Съдба, рецепти и пророчества

Българска
Първо издание

Подбор и съставителство, *Яна Борисова*, 2014

Редактор *Гергана Димитрова*

Художник на корицата *Александър Чобанов*

Технически редактор *Николета Запрянова*

Коректор *Мария Венедикова*

© Милениум, 2014

<http://4eti.me>

ISBN 978-954-515-268-9

Съдържание

Увод.....	8
Непознатият пророк	9
Как се ражда голямата дарба.....	10
Зрели години.....	11
Дядо Влайчо, Петър Дънов и Ванга	13
Връзки с комунистите преди 1944 година	14
По лагери и затвори.....	15
В Белене.....	16
В рудника „Куциян“	17
На свобода.....	18
Идеите на Дядо Влайчо	20
На път	21
Изследвания на феномена	22
Срещата с Людмила Живкова.....	23
Хора от чужбина	23
Последни години.....	24
Пророка на народа си отива.....	25
Кой е наследникът му.....	26
ДС крие досието на Дядо Влайчо	27
Откриха музей на Пророка	27
Сто и двацет години от рождението на Пророка	27
Рецепти	28
<i>За обща профилактика .....</i>	<i>28</i>
<i>При синусит.....</i>	<i>28</i>
<i>При хемороиди и за пречистване на кръвта.....</i>	<i>28</i>
<i>При външни тумори.....</i>	<i>28</i>
<i>При бронхит .....</i>	<i>28</i>
<i>При заекване .....</i>	<i>28</i>
<i>При астма.....</i>	<i>29</i>
<i>При рак на кожата.....</i>	<i>29</i>
<i>При жълтеница.....</i>	<i>29</i>
<i>При запек.....</i>	<i>29</i>
<i>При нерви и безсъние .....</i>	<i>29</i>
<i>При алкохолизъм.....</i>	<i>29</i>

<i>При разширени вени</i>	29
<i>При екзема</i>	29
<i>При болно сърце</i>	29
<i>При слабо зрение</i>	30
<i>За забременяване</i>	30
<i>При кръвотечение от носа</i>	30
<i>При твърда бучка по тялото</i>	30
<i>При шипове по гръбначния стълб</i>	30
<i>При шипове в коленете</i>	30
<i>При болки в ушите и глухота</i>	30
<i>При левкемия</i>	30
<i>При всякакви болести</i>	31
<i>При проблеми с храносмилането</i>	31
<i>При пневмония</i>	32
<i>При кашлица</i>	32
<i>При болки в гърба</i>	32
<i>При херния</i>	32
<i>При болни бъбреци</i>	32
<i>При главоболие</i>	32
Пророчества	33
<i>За България</i>	33
<i>За света</i>	33
<i>За социализма</i>	35
<i>За пречистването</i>	35
<i>За хитлеристите</i>	35
<i>За комунизма</i>	35
<i>За човечеството</i>	36
<i>За Америка</i>	36
<i>За Китай</i>	36
<i>За НАТО</i>	36
<i>За Русия</i>	36
<i>За мъжете и жените</i>	36
<i>За токсичността</i>	37
<i>За силата на дарбата</i>	37
<i>За хора</i>	37

Жизнена философия	38
<i>За душата .....</i>	38
<i>За прераждането.....</i>	38
<i>За греховете.....</i>	38
<i>За любовта в друг живот .....</i>	38
<i>За другия свят .....</i>	38
<i>За изпитанията.....</i>	38
<i>За посредствеността и мъдростта .....</i>	38
<i>За краткостта на живота .....</i>	38
<i>За Божията воля.....</i>	38
<i>За родителите и приятелите.....</i>	39
<i>За пътя.....</i>	39
<i>За вярването.....</i>	39
<i>За вярата в себе си .....</i>	39
<i>За свободата .....</i>	39
<i>За движението.....</i>	39
<i>За хубавото и лошото .....</i>	39
<i>За добрата и лошата работа .....</i>	39
<i>За будното съзнание.....</i>	39
<i>За съмнението .....</i>	39
<i>За истината .....</i>	39
<i>За мислите .....</i>	40
<i>За предопределението .....</i>	40
<i>За недоволството .....</i>	40
<i>За гнева.....</i>	40
<i>За враговете .....</i>	40
<i>За злите хора.....</i>	40
<i>За злото.....</i>	40
<i>За дявола .....</i>	40
<i>За проблемите .....</i>	40
<i>За доброто.....</i>	40
<i>За душата.....</i>	40
<i>За нещастията.....</i>	40
<i>За трудностите.....</i>	41
<i>За провала и успеха .....</i>	41
<i>За духовните и материалните блага.....</i>	41

<i>За затрудненията</i>	41
<i>За двата полюса в живота</i>	41
<i>За помъдряването</i>	41
<i>За изкушенията</i>	41
<i>За изпитанията</i>	41
<i>За извисеността на душата</i>	42
<i>За смисъла на живота</i>	42
<i>За щастието</i>	42
<i>За страданията</i>	42
<i>За смиренieto</i>	42
<i>За духа на българите</i>	42
<i>За лъжците</i>	42
<i>За новото начало</i>	42
<i>За бързащите</i>	42
<i>За жертвите</i>	42
<i>За благословията</i>	42
<i>За сетивата</i>	43
<i>За затвора</i>	43
<i>За всеобщата правда</i>	43
<i>За болестите</i>	43
<i>За приемането на чуждите страдания</i>	43
<i>За душите</i>	43
<i>За несъвършенството</i>	43
<i>За търсенето на истината</i>	44
<i>За искането</i>	44
<i>За изреченото</i>	44
<i>За езика</i>	44
<i>За практическата изгода</i>	44
<i>За вярването</i>	44
<i>За желанието</i>	44
<i>За обединението на доброто</i>	44
<i>За мрака</i>	45
<i>За четенето на Библията</i>	45
<i>За искането от Бог</i>	45
<i>За добротворците</i>	45
<i>За помиренieto с Господ</i>	45

<i>За своята мисия .....</i>	<i>45</i>
<i>За житейските удари .....</i>	<i>45</i>
<i>За революциите .....</i>	<i>45</i>
<i>За преминаването през трудностите.....</i>	<i>45</i>
<i>За издигнатите личности.....</i>	<i>46</i>
<i>За простите неща.....</i>	<i>46</i>
<i>За парите .....</i>	<i>46</i>
Библиография	46

Увод

През 2014 година се навършват 120 години от рождението на Влайчо Жечев - Дядо Влайчо, забравения пророк от село Коньово, Новозагорско.

Малцина са чували името му, а още по-малко са онези, които знаят, че в думите на ясновидеца са се вслушвали всепризнати авторитети като Петър Дънов и Баба Ванга.

Потънал в забвение и отричан за повече от половин век, Дядо Влайчо запазва вярата си в Бог и не се пречупва в комунистическите лагери на смъртта, където е изпратен, за да бъде заглушена славата му. Независимо от трудностите и несгодите Влайчо не възроптава, не заема страдалческа или отшелническа поза, а предпочита да скита из страната без дом, за да помага на нуждаещите се.

Обикаля от село на село скромно, тихо, без фанфари, кротко върши чудесата си, за които хората и до днес го благославят, никого не връща, никога не взима и стотинка от тези, които идват при него, защото е непоколебимо убеден, че дарбата му е дадена свише и той няма право да се облагодетелства от нея.

Викат му Скиталеца, Безсребреника, Пророка на народа - все имена, с които хората са изразявали почитта си. Но най-често се обръщат към него с уважителното Дядо. Започват да го наричат така още когато няма навършени трийсет години и косите му са съвсем черни. Около него съвсем отрано започват да се тълпят хора - не само за да им предсказва, а и да чуят мъдрите му напътствия. Той никога не се възгордява - носи истинския дух на старите пророци.

Когато среща Учителя Петър Дънов, той веднага се присъединява към обкръжението му, защото го смята за истински мъдрец и наставник. Все пак всеки има собствен път и Влайчо знае това по-добре от всеки друг. И следва своя, независимо пред какви препятствия го изправял и какви мъки му отреждал.

Дядо Влайчо бил убеден, че страданието носи духовна мощ и води по пътя на мъдростта. Така и никога не си спестил нищо от отреденото. А е можел, защото според него има вариант лошата съдба да бъде променена, ако човек повярва в доброто и ако се моли. Защото трудностите, казвал той, са изкупление на греховете.

Въпреки тежкия живот, въпреки комунизма и лошото, което преживял и той, и много други хора, Влайчо вярвал в духа на българите. Смятал, че по нашите земи живеят хора със силен дух и могат да устоят на всички изпитания, независимо колко непосилни са те. Той предрекъл, че след лошото в България ще дойде доброто.

Непознатият пророк

Дядо Влайчо е може би съвсем непознат за по-младото поколение. Ала онези, които го помнят, вярват, че е най-великият пророк, който се е раждал по нашите земи. Тогава защо не е станал известен като Нострадамус и Ванга, ще запитат някои. Причината е, че е живял по време на комунизма, а тогава не се е гледало с добро око на хората с необикновен талант. Особено като на Влайо Жечев. Способностите му, казват, били по-могъщи от всичко, пред него Ванга била като пеленаче. Той можел да предскаже и своето бъдеще - нещо непосилно за обикновените ясновидци. Освен това бил от малкото, които се раждат с дарбата да виждат в незримото, за разлика от повечето, при които ясновидството се провокира от тежка болест или след извънтелесно преживяване.

Че е един от най-великите гадатели, не е голословно твърдение. Комунистическата власт наблюдавала отблизо предсказателите и през 60-те и 70-те и дори ѝ хрумнала „гениалната“ мисъл да обяви конкурс за ясновидци. Съобщен бил с два-три реда във вестник „Работническо дело“. Явили се над двеста души (вероятно не всички са се отзовали доброволно!). За самия конкурс и регламента му хрониките мълчат. Провел се е при пълна секретност и след едномесечно пресяване човекът с най-необхватна дарба се оказал Дядо Влайчо от село Коньово. Ванга се наредила на „обидното“ второ място. Според непотвърдени официално сведения Влайчо се справил безпогрешно с всички поставени задачи, казаното от него било стопроцентово вярно, а при Ванга една трета от информацията била „под въпрос“, ако не направо невярна.

И докато петричката пророчица се радва на известно признание и благосклонност от страна на властта (твърдят, че си извоювала тази привилегия в замяна на известни услуги към партийните величия и към установения ред), то за скромния проницател от Новогагорско не се пишело, не бил закрилян от властниците и даже изкарал голяма част от живота си по лагери и затвори. Оказал се там, защото никога не скривал виденията си.

Проблемите му с политическия режим започнали, след като предсказал смъртта на Георги Димитров.

Не му помогнало и това, че преди 1944 година активно е помагал на Тодор Павлов - първия регент след деветосептемврийския преврат, член на БКП от 1919 година, жертва на Белия терор, завършил професура в Москва през 30-те, който при новата власт е дългогодишен народен представител и член на Политбюро на Централния комитет на БКП, председател на БАН и т.н. Все пак именно със застъпничеството на Павлов, след дълги години зад решетките, Влайчо бил освободен. При това партийният авторитет Павлов

случайно научил, че Влайчо е в затвора, защото скромният пророк така и не се обърнал към него за помощ.

След „конкурса“ за ясновидци властта вече била наясно с необикновените му способности и големите му дарби и започнали да го търсят за предсказания. При него ходела и Людмила Живкова, която той предупредил за близка опасност за живота ѝ.

Според последователи на Петър Дънов от Бялото братство Учителя бил казал за Дядо Влайчо от село Коньово, че е Новозаветен пророк. Има спорове относно смисъла на тези думи, но най-честото тълкувание е метафорично - защото предсказвал за доброто на другите. Баба Ванга била убедена, че Влайчо е по-надарен ясновидец от нея.

Смятали, че е като съвременен апостол от времето на Исус Христос. Той неизменно носел книжка с Новия завет със себе си и не започвал да пророкува, без да я отвори и да прочете няколко изречения. Едва след това предричал. Никога не взимал пари.

Според някои бели братя той трябвало да стане ученик на Дънов, но открил и се присъединил към Учителя прекалено късно.

Влайчо обикалял страната и се запознавал с хора от Братството, предсказвал им, а други хора пращали при Петър Дънов. Самият Учител също срещал по време на странстванията си, но в школата му в София така и не стъпил. Пристигнал там малко преди смъртта на Дънов. Според някои той го чакал цели двайсет и две години и когато го видял, казал: „Рекох, много късно дойдохте!“. След двайсет дни починал. Според други обаче Учителя имал съвсем друго предвид, защото Влайчо бил един от най-ревностните последователи на Беинса Дуно - доказват го десетките снимки, на които те са заедно с други бели братя.

Едва напоследък започна да се говори отново за Пророка на народа. Цели трийсет години след смъртта му. Но в Южна България все още пазят спомена за него. Ако очакват от южняк да знае нещо, той казва: „Да не съм Дядо Влайчо?“. Многобройни са хората, които все още чакат да се сбъднат част от предсказанията на ясновидеца за тях, след като останалите вече са се случили точно така, както той им ги предал преди години. Че са благодарни и го тачат, е ясно от вечно отрупания с цветя негов гроб в Коньово. Почитат го като светец и очакват чудеса дори след смъртта му. Някои си гребват от пръстта край паметната му плоча, за да им носи щастие.

Как се ражда голямата дарба

Влайчо Жечев се родил в заможна земеделско семейство в новозагорското село Коньово на 15 август 1894 година. Имал брат Динко и две сестри - Денка и Мария. Майка му починала много рано и му завещала любов към Бога. Той

бил крехко дете, което се усамотявало, скитало из горите и четяло книги. Още тогава започнали да го посещават духове на мъртви деца, които го плашели. Веднъж, вече на десет години, докато пасял воловете, имал видение за война - смята се, че той е прозрял започналата през 1912 година Балканска война. Може би затова малкият Влайчо четял най-вече Библията, която носел винаги със себе си. Баща му обаче се нуждаел от здрава работна ръка, така че момчето приключило с образованието си рано. Когато навършил осемнайсет години и баща му и голяма част от мъжете в селото били мобилизирани, той започнал да предрича кой ще се върне жив.

Бъдещият пророк бил нежно и кротко дете, което пораснало среден на ръст слаб младеж с тих, благ глас. Косите му били дълги до раменете, пускал си брада и носел черни дрехи. Живеел целомъдрено, дори с наложената от семейството му съпруга се държал като със сестра. Още в деня на сватбата той я предупредил, че няма да я докосне физически, а тя се надявала на деца. Така още на четвъртия ден младата невеста си събрала багажа и се прибрала при родителите си. След година се омъжила за заможен младеж, който обаче по-късно се оказал пияница.

Зрели години

По време на Първата световна война Влайчо се озовал на фронта като доброволец. Той не можел да си представи, че ще стреля срещу живи хора и по-късно признава, че нито веднъж не го е направил. По-голяма част от войната изкарал като готвач в тила. Тъй като отказал да носи оръжие, а още по-малко да използва, му зачислили полковото магаре. Той обаче не можел да си представи, че животното ще е натоварено, а той ще ходи край него с празни ръце, и затова Влайчо ходел напред, нарамил целия товар, а след него ситнел доволният дългоушко без нищо на гърба.

Няколко месеца преди края на бойните действия Влайчо предсказал точната дата на връщането у дома. Назовал датата 30 януари като край на войната. Точно тогава той и другарите му потеглили към родните си места.

След като се върнал от фронта, Влайчо създад Общество за психични издирвания и духовно братство. Продължавал да чете много. В библиотеката му били наредени една до друга книгите на Лев Толстой, Махатма Ганди, Николай Ръорих, Ерих Мария Ремарк, но и трудове на Маркс и Енгелс, също четива за хиромантия, нумерология и френология. През годините след 9 септември милицията често тарашела дома му и откъвала десетки книги.

Дядо Влайчо проявявал засилен интерес към богомилите. Споделял, че в предишно свое прераждане е бил един от тях. Интересувал се от апокрифните писания за теориите и вярванията им. Разказвал, че тогава, през X век, бил едноутробен брат-близък с настоящия си близък приятел Боян

Боев от Бялото братство, но за разлика от белия брат, той се пречупил и имал да изкупва тогавашния си грях. Сред дъновистите се говори, че според Учителя Дядо Влайчо бил превъплътеният пророк Езекиил.

Като истински духовен човек, ясновидецът ставал много рано сутрин, хранел се само с растителна храна, отказвал алкохол, ходел само пеша, бил смирен и скромен, работел на полето неуморно и по цели дни, а вечер водел сбирките на своето духовно общество.

През 1921 година, по време на събрание на Братството, изпаднал в транс и промълвил, че само неговият приятел от съседното село Петър може да го върне. Така и станало, а тези състояния зачестили. Веднъж останал в кома цели три дни. Предварително той предупредил околните какво ще му се случи и ги помолил да не го пипат и да не го погребват преждевременно. След като напуснал тялото си, той се опитал да се върне, но духовете не му позволили. По-късно споделил, че се срещнал със св. Стефан и други извисени духове, които нямало вече да се прераждат на Земята. Предали му важни послания за бъдещето и това, което му е предопределено да прави през живота си. Светията бил определен за негов водач. Тези извънтелесни състояния все повече отключвали дарбата му. Самият Влайчо казва, че 1920-1921 година е началото на ясновидството му. Още тогава започнали да го наричат с почителното Дядо Влайчо.

Постепенно се разчуло за неговите точни предсказания, славата му растяла все повече и хора от цяла България започнали да идват при него. Приемал в малката си къщичка, състояща се от две помещения - в едното спял и приемал хора, а другото било чакалня. Започвал предсказанията си винаги с разтворен Нов завет пред себе си. Прочитал едно-две изречения от Евангелието и започвал да разказва какво вижда. Често идвали духовете на починали близки на посетителя. Влайчо ги назовавал по име. Изреждал подробности, които можело да бъдат известни само на най-тесен кръг хора от обкръжението на посетителя, и дори цитирал фрази и характерни думи на отдавна починали техни близки. Случвало се да прогонва зъл дух с молитви и заредена вода. Давал точни рецепти за изцеляване, но най-често гонел болестта с молитви.

Около къщичката му се ширела градина от 30 декара, в която той отглеждал зеленчуци и плодове и се грижел за пчелите си. Постепенно близките му с доброволен труд построили десетина бараки, в които се настанили сакати и болни хора, търсещи изцеление от близостта с Пророка. Чакащите за предсказание пък молели да се включат в обработката на градината му - всеки гледал да помогне с каквото може в отплата. Наричали къщата на Влайчо Манастирчето.

При коньовския пророк идвали всякакви хора. Може би най-паметни били срещите на Дядо Влайчо с цар Борис III и с Петър Дънов. На първия той

предсказал края на царската власт в България и че синът му няма да царува. Довел го Любомир Лулчев - тайният му съветник и личен предсказател, защото самият той се чувствал слаб и неспособен да предскаже конкретни неща от близкото бъдеще на монарха. Царят се интересувал за бъдещето на династията. По онова време вече имал дъщеря, но нямал син и дори не подозирал, че жена му Йоанна Савойска е бременна. Дядо Влайчо го успокоил, че скоро ще научи добрата новина и че царицата ще го дари с наследник на короната. Царят се зарадвал, но помръкнал, защото след тези думи пророкът добавил, че синът на царя „нито ще има царство, нито ще царува!“. Предсказал също и близката кончина на монарха и запознати твърдят, че именно заради това пророчество е било възможно спасяването и оцеляването на династическия род и до наши дни.

С втория велик човек - Петър Дънов, Влайчо е имал силна духовна връзка.

Дядо Влайчо, Петър Дънов и Ванга

Влайчо и Дънов се запознали скоро след като пророкът от Коньово създал своето духовно дружество. Казали му, че в Нова Загора се бил открил клон на Бялото братство. Срещата била знаменателна за Дядо Влайчо. Той приел идеите на Дънов и често препращал хора към някой от регионалните клонове на Братството. В най-близки отношения Влайчо бил с Боян Боев и Минчо Сотиров - двама от непосредственото обкръжение на Учителя.

Говорело се, че пророкът от Коньово бил личният ясновидец на Дънов. Следовниците на Учителя отричат тези твърдения с аргумента, че Беинса Дуно и сам е можел да предсказва и провижда в бъдещето. Анализите мълчат по въпроса вярно ли е това или не, но е факт, че Дядо Влайчо и Петър Дънов са имали особено силна философска, идейна и духовна връзка. По принцип около Учителя винаги е имало много хора със свръхестествени способности - например Любомир Лулчев, съветникът и астрологът на Борис III. Двамата често се събирали и усамотявали, за да разговарят и обменят информация.

Също такива са били и срещите му с Дядо Влайчо. В резултат в по-късните години Беинса Дуно решил да срещне Влайчо с вече прочуващата се Ванга от Петрич.

За срещата на Ванга и Дядо Влайчо при Дънов разказвала петричката пророчица. Учителя искал да изпита пророческите им дарби и ги събрал на вечеря заедно с най-приближените си от Бялото братство през 1943 година. Двамата ясновидци седнали на масата от двете му страни.

На трапезата били сложени супа от грис с резенче лимон, постна мусака и компот от сливи. Дънов ги посрещнал с: „Добре дошли на тая трапеза, хвала за всичко на Господа, нека Бог все така ни вижда“. По някое време той продумал на Влайчо: „Ще кажеш ли на сестра Ванга какво ти говори небето,

брате Влайко?“. На Влайчо не му се искало да отговаря, но все пак отвърнал: „Е, какво да й кажа... Съвсем млада ще овдолее, къщата й ще стане като клуб - ще се стичат хора при нея, а пред вратата й ще стърчи железен стълб“.

Ванга току-що се била омъжила и никак не й харесало чутото.

Дошъл и нейният ред - Дънов я подканил да направи същото: „А ти, сестро Ванге, какво ще речеш на брата Влайко?“. „Какво да му река? Всичко ли, което ми казва небето?“, попитала тя. „Всичко, между нас тайни няма“, отвърнал Учителя. Тя обяснила, че Влайчо много обича природата, наслаждава се да работи земята и да гледа пчели, но щяло да дойде време, когато вместо той да събира мед и тикви, него щели да го приберат.

Вечерята свършила и Дънов поканил всички присъстващи да отидат на Седемте рилски езера. Повечето се съгласили, не и Ванга. Дори предложението да я закарат с муле до горе не я склонило.

През 1944 година най-близките хора около Дънов се събрали за важна среща. Тогава Влайчо предупредил, че Учителя скоро ще си отиде преждевременно, въпреки че изглежда в добро здраве. Действително Дънов починал на 27 декември 1944 година.

Още през 1948 година се изпълнило предсказанието на Ванга за Дядо Влайчо. Един от първите, които новата власт вкарала в лагер, бил пророкът от село Коньово.

Твърди се, че причината за това било едно от виденията му. Предсказал смъртта на Георги Димитров и заради това комунистите го обявили за народен враг. Други пък смятат, че го вкарали в концлагер заради това, че предсказал края на комунизма.

Връзки с комунистите преди 1944 година

Въпреки че е човек на духа, Дядо Влайчо поддържал тесни връзки с някои представители на комунистическата партия преди 9 септември 1944 година. Често се грижел за ранени партизани, криел ги, помагал им с дрехи. Общувал с противници на управляващите и закрилял политически преследваните. Въпреки рисковете, които поемал заради тях, след преврата властта се отнесла много зле с него.

Разказва се, че Учителя Дънов също подпомагал и закрилял комунисти и най-вече Георги Димитров. Безспорен факт е, че той и Дядо Влайчо са го правели не по политически убеждения или заради вяра в идеите на комунизма, а просто защото са искали да помагат на гонените и преследвани хора. Иначе и Влайчо, и Учителя споделяли, че комунизмът е вреден и изповядвали единствено вяра в Бог.

Най-известният комунист, за когото Дядо Влайчо се застъпил в труден момент, бил Тодор Павлов. Веднъж в сливенското село Кортен ясновидецът

успял да го спаси от полицейска блокада и след това известно време се грижил за него. Предсказал му бляскава научна кариера и изпълнен с почести живот.

Другият прочут комунист, възползвал се от добрата душа на Влайчо, бил командирът на Народоосвободителната въстаническа армия Добри Терпешев, когото пророкът укривал преди 9 септември. На него ясновидецът предрекъл проблеми през 50-те и в действителност след Априлския пленум 1956 година. Терпешев бил изключен от редовете на партията заради „антипартийна дейност“. На този пленум Терпешев разобличава незначителното участие на Тодор Живков в партизанското движение, като заявява: „Той е толкова дребен, че ние никога не сме го забелязвали - нито преди, нито след вземането на властта в София. Ако поживее още малко, може да прочета, че Живков сам е извършил революцията в България“.

По лагери и затвори

През първите години след идването на комунистическата власт Дядо Влайчо продължавал да живее по стария начин. Но властниците не мислели да го оставят на мира. Все някой идвал да го безпокои или да постави на изпитание ясновидските му дарби. Един от най-прочутите случаи е със следователя Антонов, който бил решен да прибере „на топло“ според него измамника Влайчо. Повикал го и го разпитвал дълго, а коньовският пророк не продумвал. Накрая следователят го накарал да застане с гръб към него и да познае числото, което ще напише. „Не започвай със седем“, продумал Влайчо. Антонов веднага с изумление задраскал написаното. След това изписал трицифрено число, но ясновидецът го попитал какво ще се случи с него, ако познае. Разпитващият трябвало да признае, че ще го пусне. След това Дядо Влайчо изговорил бързо: „347“. Тогава на Антонов не му оставало нищо друго, освен да го пусне.

След този случай пак го привиквали да дава обяснения. През 1947 година Влайчо споделил пред приятели, че Георги Димитров ще умре през 1949 година. Вероятно някой от тези близки хора е споменал на някого. Възможно е и причината да е друга, но скоро след това ясновидецът бил прибран от милицията. В началото на 1948 година Влайчо бил арестуван, а домът му - претършуван основно. Били иззети книги и пари, които му пращали благодарни хора. Преди да го отведат към Бургас, милиционерът го предупредил да си стяга багажа, защото го чакал параход за заминаване. Влайчо му отвърнал, че не му е нужен параход, защото ще пътува на запад. Така и станало. Една година бил следствен. А след това го осъдили за противонародна конспирация и агитация.

Първо той се озовал в лагер в Перник, където го принудили да работи в мините в продължение на шест месеца. Помагал на десетки събратя по съдба, като им съобщавал новини от домовете им, напътствал ги как да постъпят, за да облекчат положението си, и им давал разнообразни съвети. Разказват се десетки случаи, в които ясновидецът предсказвал конкретни неща и зад стените на лагерите. Веднъж един от следователите в милицията заплашил ясновидеца, а той му казал: „Внимавай, защото и ти ще дойдеш при мене“. Не след дълго следователят сам бил подложен на проверка и заради редица нарушения бил тикнат в затвора.

На друг от надзирателите Дядо Влайчо заръчал да побърза да се върне в дома си, където имат нужда от него, ала пазачът му се изсмял и грубо го изблъскал. След края на смяната се оказало, че съпругата на надзирателя е пострадала при инцидент и ако мъжът ѝ се е бил върнал по-рано, е можел да ѝ помогне да избегне фаталния край.

В Белене

В края на 1949 година преместили Влайчо в Белене. Разказват, че още със стъпването на зловещия ветровит остров наред Дунав ясновидецът бил изправен гол пред всички и залят с ледена вода. Надзирателят се гаврел с него. Питал го дали знае кога ще излезе от там и дали ще е с краката или с главата напред. Влайчо му казал: „Ти с мен не се занимавай, а бързай към дома си. Там имат нужда от теб“. Съвсем скоро дошъл близък на палача и му казал, че детето му е починало след боледуване. Той хукнал към къщи, но преди това се върнал до голото тяло на Влайчо, разтрил го и го покрил с кожата си.

Пророка от Коньово оцелял. След това многократно бил на прага на смъртта. Наказвали го често и за съвсем дребни прегрешения, а надзирателите в повечето случаи били безмилостни.

Веднъж имал огромна рана на крака, която се влошила и лекарят в лагера не давал надежда да се оправи. Нямало и необходимите медикаменти, за да бъде промита раната. Докторът го направил само с вода и го превързал. Смятал, че само непоколебимата вяра в Бог ще може да спаси Влайчо Гледача, както му викали там. И може би точно това спасило ясновидеца.

Жестокостите били много, но и случаите, в които помагал на другите със съвети, молитви или предсказания на острова на обречените, не били малко.

Веднъж другар по съдба го карал да хапне змийска пържола (нормална храна на затворниците почти не давали и се случвало те да ядат змии, плъхове, буболечки), въпреки че знаел за вегетарианството на пророка. Влайчо погнусен се отдръпнал и затворникът го ударил през устата. „Да не ти е златна устата, та да не кусваш онова, с което се хранят другите?“, казал

му той. Влайчо му отвърнал, че му прощава, защото знае, че го е сторил, защото усеща, че жена му в момента страда. Още на следващия ден дошла телеграма, че съпругата на затворника е неизлечимо болна.

Веднъж скромният пророк имал видение, че ще има наводнение в лагера в Белене, предизвикано от голяма вълна от Дунав. Тогава той предупредил началниците, но те не му повярвали, защото според метеорологичната прогноза времето щяло да е хубаво. Но данните, подадени от синоптиците, били опровергани още същата вечер, защото се извила страховита буря. Нивото на реката се вдигнало и работниците и надзирателите трябвало да се качват дори по дърветата. След този случай изуменият от дарбата му управител на лагера решил да го пусне на свобода. Според някои версии обаче този случай предизвикал жестокостта на главния надзирател. Накарали ясновидеца да носи торби с пясък цяла нощ и той едва не се удавил. Други казват, че освобождението му дошло, след като предсказал раждането на конче с пет крака.

След това обаче го пратили в Бобов дол, където било по-леко, но се налагало Влайчо да слиза в мините. Както и на предишните места, той отказвал да работи в събота. Заради това навсякъде го наказвали жестоко. Той обаче не се пречупвал - винаги спазвал предписанията в Библията и никога не се разделял със своето Евангелие. Разтварял Вечната книга, за да черпи вяра и сили от нея.

В рудника „Куциян“

За съжаление след това отново го пратили в лагер, този път зад стените на Трудово-възпитателното общежитие в Перник. Това станало през 1951 година. Трябвало да работи в рудника „Куциян“. Там случаите за неговите невероятни предсказания също се множили.

Скоро Влайчовият следовател, когото предупредил, че ще дойде при него, действително пристигнал в концлагера като затворник. Хванали го, че поддържа нелегален канал за прехвърляне в чужбина на политически противници на властта срещу пари. Дядо Влайчо го посрещнал в лагера с думите: „Добре дошъл! Нали ти казах, че ще дойдеш!“. Тогава бившият следовател го питал дали има още нещо да му предскаже. „Ако речеш да бягаш, ще те разстрелят като псе!“, отвърнал му ясновидецът. След време човекът на закона бил пуснат на свобода, но решил да бяга от страната през границата с Югославия. Бил разстрелян, докато се опитвал да премине. Това продължение на историята разказал на Дядо Влайчо един от началниците в милицията, на когото помогнал със съвет за болната му жена.

Един ден Влайчо предупредил началника, че ще има срутване в каменовъглената мина и ще загинат стотици хора. Казал му да не изпраща

затворниците в забоя, за да не бъдат затрупани. Началникът обаче не му повярвал.

Тогава Дядо Влайчо поискал съдействие от следователя. Това действително проработило. На следващия ден началникът обявил неработен ден. Точно по обяд станало ясно, че е имало мощно свличане в рудника и галериите били затрупани. Тогава вече всички повярвали в необикновения талант на Влайчо от Коньово. Според хора, които били в лагера, началникът повикал ясновидеца и му казал: „Такъв човек като тебе не може и не трябва да седи в затвора! Пускам те да излезеш, но внимавай какво говориш!“. Така според някои Дядо Влайчо се озовал на свобода благодарение на дарбата си.

Според други обаче Тодор Павлов научил, че неговият спасител е в лагер, и издействал да го освободят.

За съжаление обаче нямал никакви пари, дори за парче хляб, а камо ли за път. Тогава чул глас: „Погледни надолу!“. И той видял в краката си портмоне, в което имало точно толкова лева, колкото му трябвали за път.

Влайчо излязъл на свобода чак през 1953 година. Повече от пет години изкарал в нечовешки условия, но за разлика от много други концлагеристи, оцелял. В родното му село го посрещнало щастливо множество. Роднините му и старите му приятели не могли да го познаят. От предишния изправен, чернокос млад мъж не била останала и следа. Той изглеждал състарен с поне двайсет години.

На свобода

Въпреки нечовешките трудности в лагерите и затворите той оцелял точно както предвиждал. Защото Дядо Влайчо бил от малкото ясновидци, които можели да предричат и за себе си. Настанил се в дома на брат си. Десет години след това работил на пчелина в селото. Бил избран дори за председател на Пчеларското дружество. Отказвал да получи всички пари, които трябвало да взема като заплата и допълнителни надници. Взимал само толкова, че да му стигат да се изхранва и да плаща за пликове и марки за писмата, с които отговарял на пратените му молби за помощ. Живеел привидно спокойно. Често се случвало да предсказва за идваща напасть от насекоми, за предстоящи болести по насажденията и др. Съселяните му му вярвали и така опазвали реколтата си. Разказват се легенди за това, че над тяхното село никога не падала градушка, бедствията ги подминавали.

А сред местните хора и досега се разказват истории за сбъднали се лични предсказания дълги години след като са били изречени. При един такъв случай Дядо Влайчо се разминавал на улицата със свои съседи - майка с двамата си синове. За поздрав той подхвърлил: „Ех, тез момчета няма да те гледат на старини...“. След цели четирийсет години вече възрастната жена

починала в сливенската болница след лекарска некадърност. Тя до последно била здрава и се грижела съвсем сама за себе си и нейните синове се чудели за предсказанието на Дядо Влайчо. Попадането ѝ в болницата било неочаквано след лекарска грешка и синовете ѝ не били до нея. Така се сбъднало пророчеството, че синовете ѝ няма да я гледат.

Преди повече от трийсет години лекарите отписали възрастния Стойо. Близките му потърсили помощ от Дядо Влайчо. Вечерта, след като докторите съобщили лошата новина, ясновидецът казал на семейството, че всеки от тях трябва да даде обет (трябвало да обещаят нещо, което ще изпълнят - като малка жертва) и да се молят цяла нощ, защото разумните същества горе щели да решат съдбата на родственика им... След като това станало, се затворил в стая. На сутринта след молитви и четене на Евангелието Влайчо заявил, че животът на болния е измолен. Действително през следващите дни лекарите били изумени - болестта била изчезнала, а болният възрастен човек живял дълги години, без да боледува. И никога не забравил тази история и близките, които му помогнали да живее втори живот.

Но хората продължавали да го търсят и той трябвало да избере - не можел да приема нуждаещи се и да продължи да живее в Коньово. А местният лекар се дразнел, че губи пациенти, защото хората предпочитали да търсят лек при Влайчо. Съюзил се със свещеника, на когото пророкът също бил трън в очите, и двамата започнали да кроят как да го премахнат от пътя си. Това не било много трудно предвид силния интерес от страна на властите и отказа на Влайчо да им съдейства. Затова започнали да пишат доноси срещу него. И това, разбира се, проработило. Започнали да го преследват и проверяват. Заплашвали го.

Така Дядо Влайчо решил да тръгне на път. Трябвало да пътува от място на място, защото комунистите му забранявали да приема нуждаещи се. Не трябвало да привлича вниманието по никакъв начин. Не можело да се събират тълпи на едно място, но пък ясновидецът отказвал да прекрати и работата си, защото дарбата му била предопределена свише и той нямал право да се отказва от нея.

Налагало му се да се придвижва само през нощта, не можел и да остане дълго време на едно място. Отсядал в домовете на свои приятели, където приемал и хората, които имали нужда от съветите и предсказанията му. Никога не отказвал.

Било трудно да бъде открит, но някои успявали да се доберат. Например един от заклетите комунисти преди 1944 година, който на млади години лежал по затворите. След като излязъл на свобода, той се оженил. С жена си обаче дълги години не можели да имат дете. Пили билки, които им предписвали знахарките, но резултат нямало. В крайна сметка го посъветвали да се срещне с ясновидеца Дядо Влайчо от село Коньово. Това

обаче се оказало трудна задача, защото пророкът се укривал през деня, отсядал в къщите на познати семейства по селата и там при него идвали тези, които се нуждаели от ясновидските му способности. Бездетният мъж тръгнал от село на село по следите на Дядо Влайчо. Накрая успял да се срещне с него. Той отворил пред себе си Евангелието, прелистил страниците, спирал на някоя от тях, прочитал някой стих, молел се и чакал какво ще му каже пророческият дух, който работи чрез него. Човекът стоял пред него и чакал. „Докато не станеш вегетарианец и тръгнеш по нов път, няма да ти се родят деца“, заявил накрая Дядо Влайчо. Думите били произнесени с такъв тон, че мъжът веднага отсякъл: „От днес ставам вегетарианец“. Отишъл си на село при жена си, разказал й подробно случилото се и тя също решила да се откаже от месото. На следващата година им се родило първото дете. След това още две.

В селото на Влайчо живеел страстен иманяр, с когото пророкът често сядал на размисъл. Веднъж при него пристигнали няколко човека с голям сив мерцедес. Заявили, че са от Държавна сигурност и искат да ги заведе до местността Текето, където знаели от сигурен източник, че е заровено златно съкровище от турско време. Той се усъмнил, че са тези, за които се представят, и решил да ги тества с посещение при Дядо Влайчо. Казал им, че с него трябва да уточнят мястото.

Ясновидецът ги посрещнал от вратата и веднага ги подхванал. Заявил им, че златото наистина е в местността, към която са тръгнали, но че те няма да могат да го открият. Казал им да си ходят и повече да не се връщат, защото ще стане лошо. Мнимите представители на ДС го послушали и си тръгнали.

Идеите на Дядо Влайчо

„Аз не съм гледач, аз съм ясновидец“, казвал за дарбата си Пророка. „Виждам причините и последствията на нещата, минали, настоящи, бъдещи, на всички явления във времето и пространството; на хората, растенията, животните, местоположението на това, което става тук в света и на оня свят...“.

Способностите си да вижда в миналото, настоящето и бъдещето, да изцелява неизлечимо болни, той обяснявал с Божията промисъл и нейните най-доблестни воители - вярата, покаянието и изкуплението.

„Когато отида при някой болен, който вече е безнадежден според медицината, в болния гледам как първо да събудя разкаянието му от неговите или от тези на родителите му, или дядовите му грехове и да плаче със сърцето си за тях. Тогава го моля да обещае да служи на Исуса, като оздравее. Тогава и аз го лекувам с моето присъствие, с моята вяра, придружена с неговата

вяра“, разказва Дядо Влайчо за необикновените си способности пред свои близки.

Той бил убеден в идеите на Дънов, че болестта идва при нас, когато не сме живели правилно. Тя идвала, за да сменим грешната си програма. Затова трябвало да ѝ благодарим, да разберем защо е дошла, да научим чрез нея всичко онова, което тя ни предлага. Болестта катализираща в нас сили да променим в себе си това, което е предизвикало появата ѝ и много важно било да не търсим вина в заобикалящия ни свят.

Влайчо се стремил да живее праведно. Бил убеден, че е грешен, ако не в този живот, то със сигурност в предишните. „Моля се, чета си редовно Словото и все очаквам омилостивяване от Исуса за многото ми грехове и многото грехове на пощурелия цял свят. Амин“, изповядва се в своите писания Дядо Влайчо.

„Аз пак трябваше да избягам в някоя местност, непозната, недостъпна и там да се подготвя за по-висока духовна работа, и тогава да се върна в селото си, но аз дочаках отново да се трупа публика около мене... И аз отчаяно им се молих да не идват, а да отиват в църквата да се молят... но колкото им се молих, те все по-много се трупаха и аз започнах да ги наричам чуми, вампири, самодиви, което като стар човек не ми правеше чест. Но най-после реших да избягам от селото и да не се връщам там...“, пише ясновидецът.

На път

Дядо Влайчо разказвал на своите съмишленици как бил предупреден от милицията, че „където замръква, не трябва да осъмва“, защото разчуело ли се, че е там, щяло да стане митинг. Така той продължавал да пътува. Близки негови хора му отделяли стаичка някъде и предварително съставяли списъци с хората, които ще приема, докато е там. Определяли и кой ще го превози до новото място, понякога се случвало да го правят милиционери. Минавал пътьом през Коньово, за да си вземе чисти дрехи и пристигналите за него стотици писма. Никога нямал спокойствие. Но пък оставал невидим за властта. Случвало се да го търсят, след като вече е напуснал някое място. Но така и не успели да го хванат по време на работа.

„Аз ходя между вярващи, при болни, при стари манастири да ги изследвам. Пиша. И внимавам да не съм в тежест на никого“, записвал си той.

Случвало се да приема и хора на властта. Легендарна е срещата на Влайчо с партизанина Стойо Неделчев - Чочоолу, който бил известен с жестокостта си - той винаги ходел въоръжен, дори спял с пистолета си. Този насилник дошъл при ясновидеца не за да го арестува, а като обикновен посетител в нужда. Била изчезнала племенницата му и вече три дни нямало ни вест, ни кост от нея. Чочоолу бил озверял от предизвикателството към властта му.

Нямало да прибегне до услугите на Влайчо, ако не му се били примолили сестра му и жена му. Пристигнал пред скромния дом на Влайчо с мерцедеса си. Ясновидецът първо отказал да ги приеме, защото му било забранено от милицията. Тогава Чочоолу довел председателя на селсъвета. Първо скромният пророк изтръгнал обещание, че прочутият партизанин няма да преследва извършителите. След това казал, че детето се намира в кладенец в околностите на Стара Загора и има нужда от лекар, защото е обезводнено. Ясновидецът подробно описал мястото и назвал близкото село. Действително там открили и момиченцето, което вече било на края на силите си.

Тази история се разчула и съпартийците на Чочоолу го притиснали да я отрече. Партизанинът се поддад и чрез местния вестник в Стара Загора публично и категорично заявил, че Дядо Влайчо никога не му е помагал с ясновидските си предсказания.

Изследвания на феномена

Слуховете за способностите на Дядо Влайчо се разпространявали бързо и като мълния. Проф. Георги Лозанов изследвал мозъка му, правили тестове и бил силно впечатлен от неговите способности. Затова той дошъл в село Коньово, за да се срещне с него. Казал му: „Ти си по-добър от Ванга и ще ти разрешим да гледаш. Тук ще сложим един човек с такса“. Влайчо обаче бил непоколебим безсребреник и отвърнал: „Професоре, даром ми е дадено, аз пари няма да вземам! Даром ще давам“. Той никога през живота си не бил взел и стотинка от никого. Лозанов, шеф на основания от него Институт по сугестопедия, обаче решил да не се отказва толкова лесно. Бил решен да го изследва още, за да разбере откъде идват виденията му. Останал в Коньово десет дни, през които следвал ясновидеца неотлъчно. Искал да разбере как и кога разговаря със св. Стефан. Бил убеден, че светията му шепне напътствията, когато е необходимо, но искал да разбере какво се случва в главата на Пророка през останалото време. Отново му предложил да въведат такса за посещения към общината, както направили с Ванга, за да не го преследват властите. Влайчо категорично отказал, защото дарбата му била от Бога и той бил длъжен да я предоставя на хората даром. Тогава вече Лозанов си тръгнал обезсърчен.

По-късно два пъти викали пак в София Пророка от Коньово, за да изследват главата му. Учените нищо особено не открили. Според тях той бил съвсем обикновен човек, който не се отличавал с нищо особено. И все пак учените не спрели да идват при него, за да научат тайните механизми на предсказателската му дарба.

Веднъж в селото пристигнал професор от Ленинград. Влайчо го посрещнал още на вратата и му казал, че няма да съдейства на изследванията му. Смятал, че само Бог знае какво ще се случи и това не може да бъде изследвано.

Разказват, че Людмила Живкова прашала редовно хора при него. А веднъж той казал да ѝ предадат, че ако успее да прескочи скорошна опасност, ще живее дълги години.

Срещата с Людмила Живкова

Дъщерята на „вожда“ Людмила Живкова имала особен интерес към хора с необикновени способности. Тя често посещавала Ванга и двете имали особена връзка. Въпросът защо петричката пророчица не предсказала смъртта на Людмила, продължава да вълнува хората, които вярват в нея. Според някои Ванга заявила след смъртта на приятелката си, че тази кончина не била предопределена свихе, била извънредна. Може и така да е. Дядо Влайчо също не бил категоричен за кончината ѝ. Бил убеден, че тя може да се избегне.

И все пак Влайчо казал съвсем различни неща на комунистическата принцеса, когато се срещнали лично през 1980 година - месеци преди и двамата да се споминат. Нещата, които предсказал на Людмила, не ѝ харесали, но те се оказали верни. Той я предупредил, че има опасност за нея, но може да я избегне. Казват, че тя не я приела насериозно, защото не съвпадала с казаното от Ванга.

Влайчо предсказал не особено приятни неща и за Тодор Живков, също и за бъдещето на страната. „Твоята фамилия е прокълната. И ти ще свършиш зле, и баща ти. Ако на теб ти се размине това, което се задава, ще живееш до седемдесет години“, не скрил видението си той. Казал ѝ, че ще имал опит за атентат срещу Тодор Живков, като имал предвид организирания от Иван Тодоров-Горуня. Също и че ще падне от власт след предателство от човек от обкръжението си.

В крайна сметка Людмила си тръгнала и повече не стъпила при коньовския пророк. Все пак проваждала хора при него, а той прашал предсказанията си за нея по тях. „Умно момиче е, но препира да надскочи ръста си... Прекомерно е надменна“, казвал за нея ясновидецът.

Хора от чужбина

Влайчо не знаел други езици, освен български и есперанто, който научил край сътрудничеството си с белите братя. Но той бил прочут извън пределите на нашата страна. Често получавал писма от чужбина и им отговарял. Вероятно, както споделил веднъж той, дори нямало нужда да прочете

посланието, той виждал през плика какво пише вътре. Така че познания по други езици не му били нужни. Най-много писма идвали, разбира се, от България. Случвало се да му пускат и пари в пликовете, но той така и не ги вадел от там. Понякога ги връщал обратно, а се случвало да извади парите от едно писмо, което идвало от имотен човек, и да ги прати с отговор до друг, който бил много беден.

Но винаги отвърщвал на отправените писмени молби за помощ. А пощата му твърде често била отваряна от властите и понякога изобщо не стигала до него. Докато скитал из страната, той винаги минавал през Коньово и прибирал писмата си. Най-много получавал от Турция, Гърция, Сърбия и Румъния, а също от Русия и Австралия. След като ги прочетял и им отговорел, той ги прибирал на скришно място заради внезапните обиски, които му правели. Някои от скривалищата му обаче били откривани.

Когато отсядал при някого, той не спирал да пише. Отговарял на писма и после ги пускал в различни пощенски кутии, защото пликовете били много и трябвало да не привличат внимание. Докато се занимавал с пощата си, почти не ядял и не излизал от стаята си.

Последни години

Както Ванга му предсказала, но и самият Влайчо знаел за себе си, той живял дълго и ползотворно. Достигнал до осемдесет и седем години въпреки мъченията в лагерите, след които се върнал състарен и грохнал. Битието му винаги е било простичко - не пушел, не пиел, ядял малко и само растителна храна, не докоснал жена. Смятал, че човек трябва да се радва на трудностите, защото те са двигател на живота.

Малко преди да почине през 1981 година, пророкът разказал какво вижда за следващите десетилетия. Той обяснявал, че ще има политическа промяна и комунистите няма да управляват България. Имал видения, че ще има екологично замърсяване, че все повече ще стават районите, в които ще има негодна почва. Давал съвети да се ядат повече плодове и зеленчуци, които виреят нависоко. Смятал, че така можем да ограничим количеството отрови, които поемаме. Според него по-полезни и незамърсени си оставали плодовете, които растат на дървета.

Случвало се да пише стихове, есета и разкази. Изнасял беседи пред Бялото братство. В тях основната тема е духовното. Например:

*И видях: облак черен пред мен се изправи.
Това зли дяволи ли бяха, не зная.
Но във форма на много страхотни картини -
хаос от димящи фабрични комини.*

Или:

*...че съществува мрак в душата
на брата човек
в лъжливата култура и индустрия на ХХ век...*

Дори на преклонна възраст той продължавал да обикаля страната и да съветва хората, които успявали да се доберат до него. Носел със себе си и една цигулка. Все така отсядал при различни хора. Дарбата му била непокътната, а съзнанието съвсем ясно. През зимата на 1981 година той отседнал при негови приятели, които го държали няколко дни на студено. След това изпитание той се прибрал болен и съсипан в селото си. Легнал на легло и не станал повече. Дори и тогава обаче той не отказвал да приема хора, които се примолвали на брат му Динчо.

Било му болно, че идват при него, за да питат за изгубен ключ, изчезнало животно, а никой не искал да знае за важните неща, за съдбините на света, как да живее правилно и праведно, за да спаси душата си. Въпреки това приемал хората край леглото си, на което лежал изнемощял и покрит само с една шарена черга, и съобщавал къде са изгубените животно или ключ.

Пророка на народа си отива

Боледуването му продължило няколко месеца. В началото на май 1981 година Пророка на народа, както го наричали, кротко се преселил в отвъдното. Погребали го на 10 май. В ковчега му поставили любимата му цигулка.

На погребението се събрали над 500 души от селото и от страната, дошли монахини и монаси от далечни манастири. Властите се опитали да попречат на струпването на много хора, за да отдадат последна почит, но не успели да ги спрат. Въпреки че се изливал пороен дъжд, никой не си тръгнал. Наложило се да изгребват водата от гроба по време на службата. Хората обаче докрай изчакали.

По същото време имало две сватби и в негова чест сватбарите спрели музиката точно в 12 часа и станали на крака. Тогава никой не написал в медиите за смъртта му, също както нищо не написали за него и докато бил жив.

Но в деня на погребението му на много места камбаните на черквите звънели траурно.

Кой е наследникът му

След смъртта на Влайчо циганин задигнал Евангелието му. Това се разчуло и инициативна група от Коньово решила да го върне в селото при останалите му вещи. Новоизлюпеният ясновидец обаче бил започнал да лекува с него и не го дал.

Както става с великите предсказатели и лечители, винаги има хора, които претендират да са техни наследници. На техен гръб се появяват шарлатани, които изкарват пари. И дори да имат дарба, влечението им към материалното постепенно я заличава.

Все пак има един лечител, който бил ученик на Дядо Влайчо. Признават го от Бялото братство. Това е доктор Теню Чаушев (1919 - 2005) от с. Свети Влас. Той бил възпитаник на Дядо Влайчо. Още когато бил малък, заболял тежко и майка му потърсила помощ от Пророка от Коньово. Тогава той й дал лек за болното й дете, но й казал и друго - че момчето й ще стане лечител и това е неговото духовно предопределение.

Теню Чаушев използвал при лечение на пациентите си влиянието на четирите елемента - огън, земя, вода и въздух. Те, според белите братя, са пазителите на Еликсира на живота. Елементът Огън управлява всички форми на енергия - топлина и светлина. Той е най-важният елемент за развитие и разширение на съзнанието. В човека ефирната енергия на Огъня се концентрира в кръвта, бъбреците и мозъка.

Елементът Вода управлява всички форми на течностите, емоциите и чувствата. Водата е материален израз на жизнената енергия. Тя е ключ за преминаване на енергиите между видимия и невидимия свят. В човека ефирната енергия на водата е съсредоточена в половите органи, ендокринната система и в жлъчката като средство за изчистване.

Елементът Въздух управлява всички газове и способността за формиране. Въздухът служи за връзка с Вселената и за предаване на идеи, понятия и образи. В човека ефирната енергия на въздуха е съсредоточена в нервната, дихателната и отделителната система.

Елементът Земя пък управлява физическите вещества, включително и чувствата. Той е основа на трите останали стихии. Земята е необходим елемент за осъществяване на замисленото и за постигане на очакваните резултати. В човека ефирната енергия на земята е в цялото тяло, като се разпространява чрез скелетната структура и дейността на сърцето.

Заради тези идеи д-р Чаушев карал болните първо да стоят минимум петнайсет минути боси на тревата в двора му, чак след това влизали на преглед. Едни от обичайните му съвети били пациентите му да посрещат изгрева на Слънцето, да пият сутрин на гладно чаша топла вода, да се разхождат на чист въздух и да преминават към безкръвна храна.

ДС крие досието на Дядо Влайчо

Преди години роднините на Дядо Влайчо решили, че досието му трябва да бъде показано. След годините, изкарани по лагери и затвори, това било най-малкото, което можели да направят за него. Но така и не получили достъп до данните за него в архивите. „Настояваме да надникнем в тази мръсотия, за да се знае истината, че Дядо Влайчо предпочете да гние по арести и лагери, да бъде преследван и да се крие в нелегалност от комунистите, но да не предаде вярата си в Бог и дарбата, с която помагаше на хората“, заяви племенникът на пророка Жечо Жечев.

Вече над двацет години наследниците му се опитват да надникнат в тайната на агентурните разработки, да узнаят кой и за какво е донасял срещу пророка и лечителя, но досието му все още остава под ключ в архивите на Сливен, Стара Загора и София.

Откриха музей на Пророка

През 2009 година признателни вярващи откриха музей, посветен на Дядо Влайчо, в читалището в родното му село Коньово. В него са изложени леглото, масата, столовете, шкафът с Библията, книги и брошури, дрехи и други лични вещи на Пророка, дарени от неговия племенник Жечо Жечев и съпругата му Мария Жечева, която написа книга за Влайчо. Хора, които пазят спомена за Пророка, не спират да изпращат и до днес свои спомени и благодарности от личните си срещи с мъдреца.

Музеят бе открит на тържествена церемония от кмета на Нова Загора. Сред събраните хора бяха и племенниците му. Откриването уважиха представители на Бялото братство, българи от цялата страна, докоснали се до дарбата на Дядо Влайчо, представителите на общинската администрация на Нова Загора и селата в общината. Идеята на кметството в Коньово е импровизираният народен празник да се превърне в традиционен за родното село на Пророка и община Нова Загора.

Сто и двацет години от рождението на Пророка

През 2014 година се навършиха сто и двацет години от рождението на Дядо Влайчо. По този повод Бялото братство организира честване в родното му село, тъй като го приемат като ученик на Петър Дънов. Срещата на 15 август (рожденият ден на Пророка е точно на Успение Богородично) започна с посрещане на изгрева, духовен наряд и Паневритмия и продължи с разкази на съвременници за живота на Дядо Влайчо.

Рецепти

Не са много автентичните рецепти на Пророка, запазени до днес от хора, на които ги е препоръчвал, или от техни наследници, ала ето няколко от тях.

За обща профилактика

Обелете 1 лимон сутрин и смелете вътрешността му на каша, подсладете с пудра захар и разрежете с малко топла вода. Изяжте го на гладно. След 30-40 минути закусете. Същото повторете вечерта 30-40 минути преди ядене. През нощта, ако се събудите, изяжте 1 лъжица или повече мед. Правете това дълго време.

При синусит

Изсипете в гъсто и тежко червено вино 1 пакет черен пипер на зърна. Сложете да заври. Междувременно намажете с крем областта на синусите и масажирайте. След като заври винената смес, се сваля от огъня и се оставя да изстине до поносимост от кожата. Потопете вълнено парче плат в разтвора, изстискайте и наложете синусите за половин час. След това масажирайте мястото отново.

При хемороиди и за пречистване на кръвта

Когато узрее черният бъз, гълтайте 7-8 добре узрели зрънца 3 пъти на ден преди ядене. Правете това всеки ден, докато има узрял бъз.

Наложете вечер хемороидите с полуопечен патладжан и превържете.

При външни тумори

Наложете туморите с лапа от пресен домашен квас.

При бронхит

Измийте голяма черна ряпа и я издълбайте. Напълнете я с гъст пчелен мед и оставете така една нощ. На сутринта медът е втечен и е с леко лютив вкус. Разделете на три части и пийте преди или след ядене. Повтаряйте една седмица.

При заекване

Сложете под езика едно просено зърно. Говорете бавно, без да изпускате зрънцето. Повтаря се, докато спре заекването.

В продължение на 40 дни всеки ден сутрин се слага по едно пшенично зрънце под езика и се държи до вечерта. Отпива се по малко зехтин.

При астма

Разтворете 7 опаковки небет шекер в 2 бири. Пийте по 1 супена лъжица сутрин, обед и вечер на гладно в продължение на 3 месеца.

При рак на кожата

Счукайте стара сланина, размесете с кълчища и леко наложете раната. Дръжте 1 час и промийте с отвара от тетра.

При жълтеница

Изсипете 1/2 кафена лъжичка сода бикарбонат в чаша и изстискайте върху нея сока на 1/2 средно голям лимон. Разбъркайте и изпийте сутрин на гладно. Направете го 3 дни.

При запек

Натопете трици в чист зехтин. Пийте по 1 супена лъжица преди ядене и 1 след това.

При нерви и безсъние

Капнете върху бучка захар 20 капки валериан. Смучете я преди лягане.

При алкохолизъм

Пийте по 1 кафена чашка чай от хмел сутрин и вечер.

При разширени вени

Налагайте разширените вени с пресни зелени листа.

При екзема

Изяждайте по едно пържено яйце всеки ден. Изпивайте на ден 3 чаши гореща леко подсладена със захар вода с изстискан по 1 лимон в нея. При сърбеж не чешете мястото. Наложете с парче памучен плат, потопено в гореща ракия.

При болно сърце

Изпечете клей от бадем и семена от ечемик. Счукайте ги, пресейте и смесете с мед. Пийте по 1 супена лъжица, 3 пъти на ден, преди ядене.

При слабо зрение

Напълнете наполовина средно голям леген с чешмяна вода. Оставете през нощта на открито под звездното небе. Сутрин потапяте очите във водата, отваряте и мигате многократно - първо бавно 15 пъти, след време стигате до 50 пъти. Всяка вечер водата се сменя и процедурата се повтаря.

За забременяване

Смесете 1/2 литър коняк и 1 супена лъжица стрит на ситно сух пелин. Оставете да престои 8 дни. Прецедете и пийте 3 пъти на ден, на гладно, по 1 лъжичка, докато изпиете цялото количество.

Разбийте 1 супена лъжица печено брашно, 1 чашка джиброва ракия и 2 яйца. Пийте 3 сутрини, преди ядене, по време на месечния цикъл.

Сварете 1 шепа корени от черен бъз (бъзак), 1 шепа листа от орех и 1 шепа морска сол. Прибавете отварата към водата, с която се правят бани вечер в продължение на 30 дни.

При кръвотечение от носа

Смъркайте продължителен период от време студена солена вода.

При твърда бучка по тялото

Покрийте мястото с лапа от квас. Повтаряйте лечението, докато бучката се стопи.

При шипове по гръбначния стълб

Сварете 7 глави целина в 7 литра вода до омекване. Прецедете течността и я дръжте в хладилник. Пийте сутрин и вечер по 160 г от течността до изчерпване на количеството. Прекъснете за 1 месец и след това повторете.

При шипове в коленете

Напичайте коленете на слънце сутрин между 9 и 11 часа, като предварително ги покриете с бял памучен плат. След това ги мажете с равни части свинска мас и газ.

При болки в ушите и глухота

Изяджайте всеки ден суров лук, докато залюти на очите. Лечението продължава дълго време.

При левкемия

Залейте 1 чаена лъжичка пелин с вряла вода. Прецедете, след като изстине. Пийте сутрин, обед и вечер по 50 г преди ядене. След ядене дишайте дълбоко по 20 минути.

При всякакви болести

Дядо Влайчо препоръчвал „Еликсирът за обновяване на живота“, даден от Петър Дънов по време на една от беседите му. Колкото водата е по-чиста, толкова и храносмилането става по-правилно, а умът става по-свеж.

Необходими са 600 г вода и 5 чисти стъклени съда: 3 купички (над 400 г), стъклена тенджера (над 600 г) и огнеупорно шише или буркан (над 600 г).

В първата купичка сложете 100 грама вода, по-късно в нея ще прибавите 1 г мисловна енергия, във втората - 200 г вода - за 2 г топлинна енергия, а в третата - 300 г вода - за 3 г физическа енергия, или за енергията на движение, за стомаха.

Тези енергии се поемат така:

* Един грам мисловна енергия - поставете трите си пръста на слепите очи, концентрирайте мисълта си и след това потопете пръстите си в стоте грама вода.

* Два грама топлинна енергия - сложете трите си пръста на двете ръце от двете страни на дробовете си, концентрирайте топлинна енергия към пръстите си и после потопете пръстите си в 200-те г вода.

* Три грама физическа енергия - допрете двете ръце, но главно трите им пръста, на стомаха, откъдето концентрирайки се, ще извлечете три грама физическа енергия, която ще сложите в 300-те г вода.

Водата от тези отделни съдове после сложете в стъклената тенджера. Прокарайте ръцете си отгоре и кажете: „*Да стане така, както е казано!*“. Оставете водата да заври до 100 градуса и след това я прехвърлете в стъклената бутилка, запушете добре съда и го оставете да седи 10 дни на слънце.

Всеки ден по три пъти - сутрин, преди обяд и преди вечеря, пийте по една чаена лъжичка, докато заредената вода свърши. Така ще вложите един грам мисловна енергия в мозъка си, два грама топлинна енергия в дробовете си и три грама физическа енергия в стомаха си.

При проблеми с храносмилането

Приемайте по 1 чаена лъжичка мед, смесена с 1 чаена лъжичка канела, сутрин на гладно продължително време. Тази рецепта подобрява храносмилането, намалява газовете и действа стимулиращо на имунната система.

При пневмония

Поставете 30 г цвят от лавандула в 1 л вряща вода и оставете да престои 5 минути. Пийте 3 пъти на ден на гладно. След няколко дни проблемите ще изчезнат.

Сварете 10 обелени и нарязани скилидки чесън за 30 мин в 1 л вода. След като изстине, прецедете и към отварата прибавете 300 г мед. Пийте по 1 с. л. 3 пъти на ден, 30 мин преди ядене, докато проблемите отшумят.

При кашлица

Смесете 100 г сок от моркови и 100 г мед. Пийте по 1-2 с. л. 2-3 пъти дневно. След няколко дни кашлицата ще спре.

Сварете листа от подбел и пийте като чай 3 пъти на ден.

Залейте 2 с. л. босилек с 500 мл. вряща вода. Оставете да кисне 2 часа и пийте по 1 ч. ч., 4 пъти на ден, преди ядене, докато кашлицата спре.

При болки в гърба

Изпечете 1 глава лук и я смачкайте малко. Наложете на болното място и превържете. Спете с превръзката цяла нощ. Правете това всяка вечер, докато болката отшуми.

При херния

Попарете 1 препълнена ч. л. от билката овчарска торбичка с 250 мл. вряла вода. След 15 мин прецедете и пийте като чай. Лечението се провежда дълго време.

При болни бъбреци

Яжте 1 път седмично само сварено жито и пийте водата, в която е била сварена пшеницата. След 1-2 седмици бъбреците ще престанат да ви болят.

При главоболие

Мийте главата си с вода, в която е сварена дива мерудия. С тази рецепта се лекува дори упоритото главоболие.

Пророчества

За България

„Не бойте се, война у нас няма да избухне. Въпреки това в България ще има немалко черни забрадки.“

„Ще дойдат такива времена, когато ще има голям глад и много много земетресения. Тогава мнозина ще повярват във Всевишния.“

„Ще настъпят години, когато след мащабни земни катаклизми оцелелите ще изминават стотици километри, без да срещнат жива душа. А когато видят човек, той за тях ще бъде като брат.“

„Иде нещо хубаво! Господ ще дойде!“

„Абе, тоя наш български народ е доста твърдоглав. Мнозина не приемат Бога и ще патят. Ама, казвам ви, до болка ще теглят...“

„Българският корен е здрав, дълбок и жилав. Нацията ни ще оцелее в задаващите се изпитни.“

„През 80-те в държавата ни и по света ще станат знаменателни събития. Тогава ще бъде изпуснат „духът от бутилката“. Ще заиграе свободолюбивият бяс в душите на сънародниците. Но той и твърде бързо ще бъде попарен... Е, ще мине известно време, още някоя и друга година, и тогава държавата ни напълно ще се оправи.“

„Комунизмът не постигна и няма да постигне нищо - но не можем да не признаем възвишените му намерения.“

„Строящите комунизъм се оказаха особена порода хора. Те се опитват да излязат от кризата, която само сътвориша със своето лицемерие.“

За света

(Втората световна война - за 1941 година, пророчество, направено през 1940 година.)

„Бог ще амнистира всички предишни грехове на всички земни индивиди, народи и цялото човечество, ако си променят мислите, чувствата и

постъпките през новата 1940 година и заживеят по метода на Неговата любов, изявена чрез всички светци - учители на човечеството.“

„Светъл ще бъде Божият път, будните души ще почувстват това, а останалите ще потъмнеят още повече. По цялата земя и континенти ще има голяма проява на духовете във всяко отношение...“

„Поради помрачаването и голямото зло духовете на човешките същества ще бъдат крайно нервни и психично болни, но страданията, мъчнотиите и страховете ще пораснат до такава степен на голям хаос...“

„Управниците в цял свят ще бъдат в по-голямо затруднение, а останалите широки маси ще говорят, пишат, четат и тълкуват най-разнообразно, всеки по своему ще тълкува световните събития. В това време блажен ще бъде онзи управник, който с вяра и любов прилага гладен сърдечна молитва към Бог за своя народ. Както е постил Христос в пустинята за греховете на цялото човечество, както е постил Мойсей, Данаил и други за своя народ, а блажена ще бъде оная широка маса на народа, която чете Словото и добрите книги, размишляват за всичко добро и насаждат овощни дръвчета и други култури па земята, и всеки живее с Любов и вътрешен мир...“

„Светът няма да се умиротвори. Русия ще се интересува повече, но пак с търпение ще чака да дава от своята си червена боя на всички народи и ще играе роля на предтеча в делото на работничеството по целия свят. Германия ще успява, Америка едва ще запази сама себе си. Англия ще загуби територии, сили и влияние. Франция ще бъде на три разделена: фашизъм, работничество и свободно мислещи общества, и ще следва неволно мистиката на Германия. Италия ще си събере силите и ще има успехи. Япония ще напредва. Турция ще бъде в голямо затруднение. Гърция ще изгуби. България, поради молитвите на духовните общества, не ще бъде въввлечена във война. С малка промяна в кабинета тя ще бъде първа по желание за мир на Балканите, иначе ще си пази границите строго... Блажени ще бъдат ония будни семейства, които не се безпокоят от положението и вярват истински в силата и властта на Бога...“

„В цял свят плодородието ще бъде оскъдно поради воюващи и поради голямото нарастване на земните жители и неправилното разпределение на богатата ще има оскъдица - недоимък от първа необходимост. Скъпотията ще върви напред и бързо парите ще станат изобилни, но незадоволството ще го има.“

„За България зимните култури ще имат много бурени и ще има голямо изгубване, остатъкът ще се пази на някои места повече от 1940 година. Летните култури ще са слаби, овощия ще има, грозде - средно. Същото се отнася и за други култури...“

„Времената: Зимните месеци януари и февруари дните ще бъдат влажни и мъгливи, нощите - студени и по-ясни. Пролетта ще се развива правилно, но няма да бъде здравословна, ще виреят много болести. Лятото ще бъде с дъждове и градушки и ще има често гръмове, придружени със загуби. Есента ще бъде продължително топла и слънчева...“

„Духовните и културните общества, общо идеалистите не ще могат да правят общо сплотение. Чисто колективното добро ще бъде в застои - за този неуспех трябва да се намери краят...“

„Общо хората ще бъдат много нетърпеливи, ще бъдат сръдливи, ще обичат яденето, спокойствието, но те ще им липсват, после брат с брата ще се съди, ще се появат много кражби и други беди...“

За социализма

„Социализмът ще се срути от това, че на един работещ десет души му дават съвет как да се труди по-добре.“

За пречистването

„Ще има чистене... И за нищо на света няма да бъде онова, което хората се надяват и очакват. То е нещо, което човешкият род още не е виждал, не е чувал и дори не е подозирал за него. Това върховно „пречистване на души“ ще стане чрез силата на Природата.“

За хитлеристите

„В нашата страна ще навлязат стръвни „кафяви скакалци“, които всичко, ама до шушчица ще оберат. Кой както може овреме да взема мерки!... Задават се, да знаете, гладни години.“

За комунизма

Пред свои близки Дядо Влайчо споделил, че комунизмът ще продължи само четирийсет и пет години.

„Не бойте се. Потомците ще са свидетели на онова, което се задава. Не казвам, че извършващото се е дяволско колело на възхода, не... Ала ще дойде

време, когато всичко, което сега се вихри с такъв небивал устрем и размах, в един само ден, в един само миг... ще се срине на пепел.“

„Когато в Русия начело застане човек с белег на главата, тогава ще падне комунизмът.“

„Хората без души нещо читаво могат ли да създадат?“

За човечеството

„Виждам един ден светът ще се храни от общ казан. Голяма част от хората тогава ще живеят на катове, на катове.“

„Без вяра и нравственост с изплъзва равновесието между даване и получаване. Тогава душата потъва в дяволското гърло на ненаситността. Това изкушение в настъпващите времена все по-силно ще застрашава човеците.“

„Когато си замина, мрак ще има, какъвто не е бил.“

За Америка

„Единна Америка ще грейне на световния небосклон.“

За Китай

„Китай ще се превърне във велика държава. Той ще залее света, ще го покори.“

За НАТО

„Един ден НАТО ще дойде и при нас и нашите войници ще идат при него.“

За Русия

„Ще настъпи време, когато Русия ще се събере с Германия.“

За мъжете и жените

„Вие няма да повярвате, но ще дойде време, когато мъжете ще носят обици и ще си слагат забрадки и ленти на косите. Те ще започнат да приличат на жени, а жените - на мъже. Светът ще се побърква. Но няма как - и това ще трябва да се изживее... Затуй ви казвам: ако е потребно да се мине през ада, вие продължавайте да вървите, без ни за миг да спирате, нито да се обръщате назад“.

За токсичността

„Ще дойде време, когато зеленчуците ще стават все по-отровни. Те растат в земята и близо до нея. Плодовете, за разлика от тях, са на високо и приемат повече слънце. Тук е и причината зеленчуците да бъдат по-замърсени.“

За силата на дарбата

„Имаше и други ясновидци по мое време... Най-силната ясновидка в България беше от Сливен - сестра Хаджи Кортеза. Тя работеше със светлина и сила... По духовна сила е била втора в Европа след Йоан Кронщадски от Русия, чието ясновидство достигало до чудотворство. В Америка първа по сила на ясновидството е сестра Елена Кей, по чийто метод сега работи милата сестра Ванга от Петрич... Тя по духовна сила е втора в Европа.“

За хора

За Борис III и Хитлер

По време на срещата на Дядо Влайчо с цар Борис III през 1936 година Пророка предсказал, че нищо добро не чака царската власт, а за Хитлер заявил: „Тежко му! Ще го бият отвсякъде...“.

За Симеон Сакскобургготски

„Нито ще е царствен, нито ще царува!“

„Цар Симеон II ще се върне у нас, но няма да ни управлява като цар.“

За Людмила Живкова

„Умно момиче е, но препира да надскочи ръста си... Прекомерно е надменна.“

За наследника си

„Моята дарба след време ще я наследи комунист, пък да видим тогава ще го преследват ли?...“

Жизнена философия

За душата

„Тялото е обиталище на душата.“

За прераждането

„Животът на Земята никак не е лек. Не е. Но изтича много или малко време, минават отброените свише години. И някога отново ще ни се наложи да дойдем в плът тук на Земята. Та тогава пак ще се мъчим да пропълзим, после и да проходим... А това си е доста тежичко...“

За греховете

„Всеки наш грях се заплаща със страдание в този или в другия живот.“

За любовта в друг живот

„Не можеш да обичаш някого, с когото не си имал връзка в миналото. Любовта между хората не се проявява само в един живот.“

За другия свят

„Когато слиза на Земята, човек се ражда по плът. Когато напуска Земята и отива на оня свят, се ражда по дух.“

За изпитанията

„При преодоляване на изпитанията многократно се засилват съпротивителните сили на човека. Това обогатява с неимоверна духовна мощ. То може да прокара и път към мъдростта.“

За посредствеността и мъдростта

„Посредствеността се нуждае от сила, за да победи. Мъдрият е победител дори тогава, когато изглежда победен.“

За краткостта на живота

„Докато разберем истината за живота, той вече е отминал. Не обяснява ли това защо мъдростта е такава рядкост на Земята?“

За Божията воля

„Щом човек е с Божията воля, нищо лошо няма да го сполети.“

За родителите и приятелите

„Добрите родители и приятели са проявления на Бога.“

За пътя

„Пътят е като корена - дава сила към върха. Чистите пътища водят към светлината.“

За вярването

„Повярвай си, за да ти повярват.“

За вярата в себе си

„Запомни: какъвто се виждаш, такъв и ще бъдеш.“

За свободата

„Хората, преследвани за право дело, получават безценна свобода - да бъдат себе си.“

За движението

„Една е истината: каквото и да се случи, да не преставаме да се движим. И Пътят, който сме избрали, услужливо ще започне да тича след нас.“

За хубавото и лошото

„Трябва да преминем в живота през хубаво и през лошо. Само хубаво не може. А лошото е нашето изпитание.“

За добрата и лошата работа

„Една лоша работа, свършена добре, е по-опасна от една добра работа, свършена зле.“

За будното съзнание

„Будни бъдете! Бдете! И непрестанно се молете! Злото е огромна сила и за да се съхраним в страшния сблъсък с него, трябва да бъдем с будно съзнание!“

За съмнението

„Ако няма съмнение, как ще съмне в душите?“

За истината

„Когато назовем истината за света, той става по-чист.“

За мислите

„Ако мислите са прави, а духът силен, делата няма да им отстъпят.“

За предопределението

„Когато нещо не е предопределено свише да се състои, то никога няма да стане.“

За недоволството

„Недоволството неусетно затвърждава онова, срещу което негодуваме.“

За гнева

„Когато човек се разгневи, Създателят бяга от него.“

За враговете

„Враговете ни даряват свободата да бъдем себе си.“

За злите хора

„Злият човек буди съжаление. Той сам е душманин на себе си.“

За злото

„Злото със зло не може да се изкорени. Злото с добро се надмогва.“

За дявола

„Мнозина са готови да продадат душата си на дявола, но предлагането е голямо, а купувачът - само един.“

За проблемите

„Голяма част от проблемите ни идват, защото забравяме, че отсреща също стоят хора.“

За доброто

„Не би могъл да съзреш добро в другите и най-вече във враговете, ако самият ти не го носиш в душата си.“

За душата

„Човешката душа е като водата - най-силното вълнение е в дълбоки води.“

За нещастията

„Нещастията ни удрят там, където най-малко очакваме. И тогаз, когато най-малко сме подготвени за тях. Освен това те ни засягат там, където най-много ни боли. Но вие ги приемайте твърдо, с мъдрост и търпение. Когато

изпитанията на съдбата с гръм и трясък са се стоварили върху вас, никога не се надявайте на бързо възмездие.“

За трудностите

„Освободим ли се от трудностите, все едно сме престанали да съществуваме.“

За провала и успеха

„Човек трябва да бъде устойчив при провал. И два пъти повече при успех.“

За духовните и материалните блага

„Материалните блага се постигат, като се отнема от хората. Духовни - като им се дава.“

За затрудненията

„Когато сте в затруднено положение и намерите изход от него, не забравяйте - всеки изход е начало на нов път.“

За двата полюса в живота

„В живота винаги има два полюса. Добрият извисява духа. Лошият по своему е полезен -това са нелеките уроци на мъдростта, ако сме узрели за нея.“

За помъдряването

„Ние трудно помъдряваме със старостта. Човек е мъдър или не по рождение. Среброто в косите не е белег за това.“

За изкушенията

„Изкушението идва първо и си отива последно. Трябва да бъдем съвестни ученици на мъдрия учител Живот.“

За изпитанията

„Изпитанията са безценни дарове на живота. Те са нашата проверка: ще надмогнем ли трудностите, или те ще ни огънат? Никога не са самоцелни. Носят поуки за нашето развитие. Като преодоляваме тежестите, добре е да вникнем в техните послания - защо са ни изпратени и какво да променим у себе си.

Трябва да бъдем благодарни. Те ни очукват и заглаждат като речни камъни и така ни правят по-събрани и устойчиви на ударите на съдбата.“

За извисеността на душата

„Колкото по-извисена е една душа, през толкова по-големи изпитания тя трябва да премине. Това е трънливият път на търсещите.“

За смисъла на живота

„Смисълът на живота не е в привидно големите неща, а в прозорливостта да вникнеш в съкровената негова тайна. За какво ни е дългият живот, ако не е изпълнен с добрини?“

За щастието

„Хората са щастливи не с притежаваното, а с онова, което мечтаят да постигнат и работят за него. Но ако вие сте поели към мъдростта, благодарете за всичко, което ви поднася животът. Неведнъж съм казвал и пак ще повторя: благодарете и за мъчнотиите, и за злото, защото от всяко зло по-голямо зло има.“

За страданията

„Коренът на нашите страдания е в стремежа да бъдем щастливи.“

За смирието

„Смирието е единственият възможен път да се помирим със себе си. И с Бога.“

За духа на българите

„Беднотията у нас е голяма, но и духът е голям. От това оцеляваме.“

За лъжците

„В страната на лъжците истината винаги е подрязана с една глава.“

За новото начало

„Новото начало зачерква безплодния край.“

За бързащите

„Животът е кратък за бързащите.“

За жертвите

„Правете безкръвни жертви. Давайте вечеря на болни и бедни.“

За благословията

„Добре е да те благослови праведник за стореното от теб добро. Това е така, но не бива да се пренебрегва и друго. Знайте: изключително ценно е, ако те

благослови циганин. Циганите са едни от най-гонените и презирани сред народите подир евреите. Затова тяхната благословия е силна.“

За сетивата

„Човек има пет сетива. Те ни дават представа за света. Шестото е интуицията - да предчувстваш какво ще стане. То е Божия благословия. Тогава Духът ти говори.

Седмото е ясновидството - да съзираш картини и събития, които могат да бъдат на огромни разстояния от съдбата на човека, но все някога ще се привнесат и превърнат в част от нея.

Именно тази даденост, която също е от Бога, е развита при мене.

...Ето, пристига някакъв непознат за помощ. Аз се моля наум. В същия миг нещо, подобно на една голяма порта, се отваря пред вътрешното ми зрение. Съзирам онова, за което ще ме пита човекът още преди той да е задал въпрос. Предавам му го едно към едно.

Това именно е ясновидството, което аз наричам най-висше, седмо сетиво.“

За затвора

„Аз там, в затвора, си дадох широко сърце и си казах: „Всичко може да е за добро“... Никого не обвинявах.“

За всеобщата правда

„Комунизмът осигурявал правда за всички? Ако една правда е изгодна за всички - и за умните, и за глупавите, и за работливите, и за мързеливите, и за почтените, и за разбойниците, правда ли е тя?“

За болестите

„Нещастията, болестите не са случайни. Те са следствие на наши прегрешения и нарушения на закона на Великата правда.“

За приемането на чуждите страдания

„Нищо не разболява повече от приемането на чужди страдания. И ведно с това нищо не извисява духа както приетите чужди страдания.“

За душите

„Истината изщерява душите.“

За несъвършенството

„Тъмните страни в душата на човека са несъвършенство. Незнанието е несъвършенство.“

За търсенето на истината

„Само трудът в търсене на истината може да промени нас, а и съдбата ни. Истината и неистината са две листа на едно и също дърво - Дървото на познанието. За оня, който е лишен от любов и търпение, неговите плодове са зелени и кисели. Не се подвеждайте, не дирете единствено и само сладките плодове! Дълбайте навътре и надолу - към същината, към горчивите негови корени...“

За искането

„Ние не знаем какво искаме, докато не го загубим. А човешката природа е такава, че сме склонни да оправдаваме злото заради огромната му власт и сила. Горко на доброто!“

За изреченото

„Най-много страдания на тоя свят ражда изреченото, преди да бъде обмислено.“

За езика

„Един от най-активните мускули в човешкото тяло е езикът... Позволява ни да се докосваме до неща, които мнозина търсят, малцина откриват... Но той може и да ни погребее.“

За практическата изгода

„В живота не всичко е практическа изгода. В него може да получим полза или поука. Второто понякога е и плод на поражение. Но то в духовен план е по-ценно.

Човечеството върви напред благодарение на трудностите, с които си сблъсква и успешно преодолява.“

За вярването

„Вярвайте, вярвайте в Доброто! Без вяра животът е погубен.“

За желанието

„Запомнете, желаете ли нещо много силно, то рано или късно ще се реализира.“

За обединението на доброто

„Вижте злото как е обединено. Време е и доброто тъй да се сплоти. Много ми е мъчно, че хората са отчайващо разнбойни.“

За мрака

„Мракът в сърцата може да бъде надмогнат само чрез духовно просветление.“

За четенето на Библията

„Ученикът е добре да прочете Библията най-малко три пъти в живота си. И като навлиза в нея, дълбоко да я преживява, за да може да я превърне в дело. Тя е настолна книга!“

За искането от Бог

„Ние с безспирните си щения се опитваме да извадим Бог от неговото състояние на наблюдател и безпристрастен посредник. Няма нищо лошо в това да се уповаваме на Висшата сила, но първо трябва да се трудим, да заслужим желаното.“

За добротворците

„Бог помага на хората, но най-вече на добротворците.“

За помирието с Господ

„Ние цял живот вършим едно - помиряваме се с Господ.“

За своята мисия

„Не искам никога нищо да пишат за мене. Моята мисия на тази земя е аз да пиша върху душите на хората за тяхно добро. За славата на Бога и на България.“

За житейските удари

„Раните на житейските удари и разочарования може да се разраснат, но те никога не бива да избухват в плевели на омразата.“

За революциите

„Всички революции започват с воюване заради Бог или срещу Бога. А завършват със завоюване на богатство.“

„Смисълът на всички революции изглежда е да се увреди на онези, които не мислят като нас.“

За преминаването през трудностите

„Няма как да се измъкнеш от трудностите, без да си преминал през тях.“

За издигнатите личности

„Когато е между зли същества, човек трябва да мисли за добрите. И колкото по-издигната е дадена личност, толкова повече задачи трябва да разреши. И толкова повече страдание ще изпита.“

За простите неща

„Силата на живота е в простите неща. А самотата е най-скъпоплатената свобода.“

За парите

„Дарбата, спусната от Небето, не се продава. Колкото до парите, те не могат да купят ни здраве, ни щастие.“

Библиография

Жечева, Мария. Дядо Влайчо - феноменът от Коньово. – 2005 г.

Кръстев, д-р Вергилий. Изгревът на Бялото братство пее и свири, учи и живее. Трети том. - София: Житен клас, 1995 г.

Нанев, Христо. Пророкът на народа - Дядо Влайчо. - София: Факел, 2012 г.

Нанев, Христо. Пророкът на народа - Дядо Влайчо. Втора книга. - София: Факел, 2014 г.

ЧУДОТО ДЯДО ВЛАЙЧО

Съдба, рецепти и пророчества

Българска, Първо издание

Подбор и съставителство, *Яна Борисова*, 2014

Редактор *Гергана Димитрова*

Художник на корицата *Александър Чобанов*

Технически редактор *Николета Запрянова*

Коректор *Мария Венедикова*

© Милениум, 2014

<http://4eti.me>

ISBN 978-954-515-268-9